

OPPSUMERING OG TILEGG TIL AFIDAVIT

Jeg mann, Sigmund: familien Myklebust, født 11.09.1973, Skriver en oppsummering av hendelser 15 sep. – 05 nov. 2022.

15 sep. overfall meg og Siv Karin mange menn og kvinner, satt handjern på og fraktet til lukket rom. Ble forsøkt påtvunget dokumenter med Kvinnherad lensmannskontor på skrevet, noe jeg ikke forstod! Jeg hadde forevist common law pass for at jeg var mann født 11.09.1973. Ingen Juridisk person.

Kl. 12 ble jeg fraktet mot min vilje og med handjern på ryggen inn i en bil til rettsal DANMARK. Under tvang ble jeg plassert på et lukket rom for deretter flyttet over til et annet rom der Torben satt og skulle presentere meg i retten. Jeg gav uttrykkelig beskjed om at jeg ikke hadde kontrakt og var en mann, ikke en person.

“RETTSAL” jeg var med tvang ført inn og to væpnet uniformerte politi (mann og kvinne) satt bak meg. Ingen tolk som fungerte.

Deretter ble jeg fraktet til et fengsel like ved, (Falster)

Jeg hadde besøk av Siv Karin 20. sep. 22. på et visittrom på fengselet, tidligere på dagen hadde jeg fått en telefon fra en dame som presenterte seg som politi og ville ha meg til å ta ansvar for ladningen på Teslaen min. jeg gav klart uttrykk for at da måtte hun løslate meg, ellers var det hennes ansvar, da POLITI hadde tatt den fra meg hadde hun ansvar.

Etter ca to timer kom det flere menn og kvinner inn på rommet som var låst og jeg var plassert på. En mann presenterte seg som Jens Jensen, og ei dame sa ho hadde nettopp snakket med meg på telefon. Dei forsøkte å knytte meg til Kvinnherad lensmannskontor, på nytt. Jeg sa, i dont understand! Jens så ned i gulvet og sa, i understand you! Så gikk de, dette var tredje gangen de forsøkte. Jeg skrev ferdig affidavit og leverte til Siv.

21. sep. før vaktene hadde kommet og låst opp døra og sagt god morgen, kom det 5-6 mann inn på rommet der jeg satt å skrev, jeg reiste meg opp og tok hendene ned i lommene på buksa mi. Jeg sa, i dont understand. Dei 5-6 mennene var hissige og la meg på gulvet og rev hendene mine ut av buksa mi og satte handjern på meg bak på ryggen, deretter bar de meg ut av rommet og bygget inn i en bil. Jeg gav høglytt uttrykk for å ikke forstå, i dont under stand, ei dame på gaten hørte meg godt.

Mennene slo og brukte makt da de plasserte meg i bilen, jeg gjorde ingen annen motstand enn å være stiv som en stokk i min kropp, og rope "i dont understand" jeg ble fraktet i bil med hendene på ryggen til et annet fengsel, Blickersvej 1. 4840 N Falster. Der ble jeg på nytt båret inn og lagt på en benk av mange menn, jeg sa fortsatt "i dont understand" imens jeg ble holdt av flere menn ble mine klær revet av meg til jeg lå naken igjen på benken, en mann holdt hodet mitt til alle for utav rommet, jeg hadde aldri gjort forsøk på å angripe eller forsvare meg, jeg brukte min rett til å sei jeg ikke forsto og var stiv som en stokk i min kropp.

Jeg satt og mediterte på rommet fra kl 09-18. Rune kom inn på rommet på et tidspunkt og presenterte seg og spurte hvorfor jeg ikke ville "Dila" kontraktere med Staten. Jeg satt på benken med bena under meg da han kom inn, Steffen kom og inn på rommet, to andre stod i døren.

Jeg spurte Rune tilbake, "do you understand me?" Rune svarte, "i understand you". Da spratt jeg ned på gulvet og spurte han to ganger til, "do you understand me?" han bekreftet "yes". Da tok jeg frem handen min og tok han i handen på det, "then we have a contract," sa jeg, i stand over you and you stand under me, jeg så han ble overasket og de andre flirte av han, jeg gjentok det jeg hadde sagt. Jeg spurte hva rolle han hadde her på fengselet, Rune svarte han var sjef. Jeg spurte hvem som var over han, han himlet med øynene og svarte "departementet." Da må du spørre de, svarte jeg. Jeg er en levende mann og ingen juridisk person, jeg har ingen kontrakt med dere. Jeg spurte om de hadde kontrakt for å være her, ja de hadde det, de var ansatt og fikk lønn, de forlot meg på rommet. Jeg fikk klærne mine og et annet rom kl 18.00 med vask og toalett. Her ble jeg uten skrivesaker og fratatt mine papir i flere dager, jeg var ikke ut av rommet på flere døgn.

27. sep. 2022. 10-11 tiden ringte det på intercomen, jeg ble fortalt at jeg skulle i retten om noen minutter, jeg sa jeg ikke forstod, de sa det var en advokat som ventet på meg i et annet rom, jeg sa jeg ikke hadde noen kontrakt med advokat. 5-6 menn kom inn på mi låste celle og løftet meg der jeg stod med hendene i lommene, de bar meg vannrett som en stokk inn til Torben, når de holdt meg vannrett i døren forsøkte Torben å få meg til å delta på rettsmøte via video fra rommet, jeg sa jeg ikke hadde kontrakt og ikke forstod. De som holdt meg bar meg tilbake på rommet, etter noen minutter – ½ time kom det på ny menn inn på rommet og satte handjern på meg, på min rygg, og bar meg vannrett som en stokk ut i en bil , jeg sa fortsatt rolig "i dont understand" to

politiuniformerte menn kjørte meg til rettslokale Falster, åpnet en port og kjørte inn på et lukket område, der åpnet de døra og skulle til å bære meg inn, da fikk de beskjed om at jeg måtte gå frivillig inn i rettslokale, jeg satt i bilen med handjern på. Det var mye prat og diskusjon, menn gikk ut og inn av lokalet, Torben kom ut tre ganger og forsøkte få meg til å gå inn, jeg sa jeg ikke hadde kontrakt med han. Etter det tredje forsøket sa Torben til POLITI uniformerte mennene at de kunne kjøre meg hjem, de så på hverandre og var uforstående til hendelsen. Det var 5-6 menn med politiuniform der med våpen.

De to so kom med meg rygget bilen ut av porten. Utenfor var det mange venner som stod og vinket til meg, langs vegen var det kvite hjerter med påskrift "FRI SIGMUND", en buss var parkert ved innkjøringen, det stod VIKING BUSS på hele siden av bussen.

Jeg ble kjørt tilbake til fengselet, Rune kom ut og diskuterte lenge med de andre ansatte og politiansatte før de kom inn i bilen og bar meg inn på cella. Jeg forholdt meg rolig hele tiden fra intercomen kl.10 til jeg var tilbake på cella, det eneste jeg gjorde var å si, "dette forstår jeg ikke". Jeg smilte til vaktene og ristet på hodet til de da de satte meg på sengen.

Jeg etterspurte dokumentasjon på hvorfor jeg var plassert her, mange ganger. Ingen dokument.

Jeg fikk blyant og papir 29. sep. og mine papirer fra det andre fengselet 4. okt. mine kulepenner var da fjernet samt min kalender, et skriv "Hierarki av lov" og et brev til Siv.

Jeg fikk ingen dokumenter, eller forklaring eller kontakt med andre venner.

11. okt. ble jeg på nytt oppringt på intercom, ei hissig dame sa jeg skulle i retten om 20 min. jeg sa jeg ikke forstod, ho kom og åpnet døra sammen med to andre menn, ho ropte at dersom jeg ikke kom bort til lokalet med video rett, ville det samme skje som sist, "du blir transportert til retten". Jeg svarte at sist endte det med at jeg måtte gå frivillig inn i retten, og jeg ble fraktet tilbake. Ho gikk. Så ringte hun opp igjen på intercomen, spurte en gang til om jeg ville i retten. (merk tre ganger igjen) Nei sa jeg. Da ble det stilt.

12. okt. ca kl 19.00 fikk jeg post, brev fra barna og venner, og tre brev fra Siv Karin. Informasjon som var forsøkt bringe meg før 09. okt. 22.

Jeg visste fortsatt ingenting om hvor lenge jeg skulle sitte her, eller hva som var dokumentert grunn for at jeg var isolert og innesperret. Jeg hadde skrevet brev

til Mathias Andersen og Jens O. Jensen POLITIET, 02.okt. 07.okt. og 11.okt. levert brevene til vaktene. Geir Grønabæk, Lotte Mie Nielsen og Charlotte Soltoft Thorlaksen stod på kopi. Jeg hadde spurt etter møte med dem, og at jeg hadde informasjon til de, jeg etterspurte dokumenter og ba om bevis for hvorfor jeg var innesperret. Jeg begjærte meg løslatt på grunnlag av manglende dokumentasjon.

Jeg skriv brev til mine barn og til mi kjære Siv Karin. Jeg har enda ikke fått et eneste dokument med signatur og stempel på. Jeg er forsøkt tatt bilde av 4. ganger og har takket nei, de begrunnet billedtakingen med at de ville lage et ID kort, den siste gangen forsøkte Rune å kjøpe bildet mot at jeg fikk ringe Siv Karin i 10 minutter. Mical kom med skrivet som Rune ikke hadde signert eller stemplet, han forsøkte knytte juridisk person 110973-ABZM til blide av meg. Jeg takket nei. Mical var litt hissig for hvorfor jeg ikke ville la meg ta bilde av.

01.okt.2022.

Vaktene er hyggelige og oppfører seg bra de siste vekene.

03.11.22.

Jeg får post. Mange brev.

Det er nå klart at POLITI og DOMSTOL og KRIMINAL FORSORGEN sine ansatte er fullt klar over at jeg frivillig må knytte meg til en juridisk person.

Det er klart at redselen/frykten for hva som vil hende, dersom de ikke klarer knytte meg til juridisk person, er stor. Det er nok nytt for de, det er en vanskelig situasjon. Hva følger vil det få for de Som har utført handlingene for rollen sin? Dette er nok det som bremser mest.

Jeg har fremsatt krav om oppreising og skrevet at taksameteret går. Jeg har tidligere sendt krav til menn og kvinner for deres handlinger, det er naturlig at frykt spiller inn.

Kan frykt for å bli avslørt få overstyre de lover og regler som er i systemet? Hvordan kan vi på best mulig måte komme til enighet, og unngå at slike situasjoner oppstår igjen for meg og alle andre på jorden?

Jeg har gang på gang sagt at jeg stiller opp og forklarer meg i et rom med likevekt, og uavhengige menn og kvinner til stede, med Common Law som retningslinje.

Sigmund: